

Én is iDE jártam!

2016/02/18, cs - 16:55

Sikeres üzletemberek, tehetséges zeneművészek, korszakalkotó tudományos eredményt leíró kutatók, lelkes pedagógusok, segítőkész orvosok, innovatív ötleteket megvalósító mérnökök, agrárszakemberek, informatikusok... És még hosszan sorolhatnánk, kik kaptak diplomát az elmúlt évszázadban hazánk legnagyobb felsőoktatási intézményében. Hetente jelentkező sorozatunkban egykori jeles hallgatóink mesélnek legkedvesebb egyetemi emlékeikről.

Diplomata állandó honvággyal

Diplomataként az ENSZ-től az Országgyűlésen át a Külügyminisztériumig több helyen dolgozott, két varsói kiküldetés után jelenleg Magyarország Bangkoki Nagykövetségének tanácsosa. A változatosság nem idegen *Görömbölyi Dávidtól*, a Debreceni Egyetem egykori joghallgatójától: zenél, oktat, múlt nyáron pedig megjelent első novelláskötete is.

- Bármerre járok is a világban, Debrecentől soha nem szakadok el – beszél kérdésünkre kötődéséről.
- A Tóth Árpád Gimnázium után a debreceni jogi karra felvételiztem, az egyetemi évek fantasztikus élményt jelentettek. Az EU-s és a nemzetközi jogi tanszékek már akkor is bivalyerősek voltak, kiváló alapot adtak a külügyi pályához, de még fontosabb volt a közösség. Odafigyeltünk egymásra, közös programjainkkal belaktuk az egyetemet és a belvárost, ha lehetne, akár holnap újrakezdeném.
- A Kassai úti rész akkoriban épült ki, úgyhogy szinte minden épületben voltak óráink. Hol a Főépületben, hol a TTK folyosóin, hol a közgázon igyekeztünk felfedezni egymást, a világot és persze önmagunkat. Szorgalmi időszakban normál esetben buliztunk, vagy csak simán dőlünk a nevetéstől; majd jöhetett a vizsgaidőszak, hogy minden akaraterőnket és elszántságunkat összeszedve legyőzzük a szembejövő akadályokat. Aztán kezdődött minden előlről – meséli Görömbölyi Dávid.

Az egykori joghallgató a diplomáciát hivatásának érzi, de – debreceni újságírók gyermekeként – fontos volt számára első kötetének megjelenése is, melynek címe Diplomata-útlevét a hátizsákban lett.

- Cikkeket, tanulmányokat publikáltam korábban is, fikciós műfajokat illetően ez a bemutatkozó kötetem. Számos történetben meríték debreceni élményekből, számomra örök inspiráció ez a város. Jelentős pillanatként éltem meg a budapesti bemutató utáni „hazatérést”, a Nagyerdei Víztoronyban tartott könyvbemutatót. Hasonlóan fontos volt számomra, amikor néhány éve első előadásomat tarthattam a Debreceni Egyetemen, vagy amikor múlt nyáron egy jóbaráttal amatőr zenészként felléphettünk az ország egyik legjobb fesztiválján: a Campus Fesztiválon. Talán egyszer hazatérek majd véglegesen, ez még a jövő titka. Egyelőre marad a hol erősebb, hol visszafogottabb, de állandó honvággy – most épp nyolcezer kilométer távolságból – teszi hozzá a diplomata.

Ha Ön is a Debreceni Egyetem hallgatója volt, csatlakozzon [Alumni Közösségünkhöz!](#)

Sajtóiroda